մենայն ուխտէ քահանայիցն, եւս առաւել յաւագ տանուտերացն եւ յամենայն նախարարացն Հայոց՝ զուարճացաւ յոգի իւր, փառաւորելով զՓրկիչն ամենեցուն զտէր Յիսուս Քրիստոս: *8* Եւ կամաւոր յաւժարութեամբ ետ զանձն ի գործ, պանծացեալ յԱստուծոյ գործակցութիւնն, որ ետ նմա զայնպիսի շնորհս առաւելապէս գիտութեան. եւ անվեհեր ջանալով զցայգ եւ զցերեկ՝ թարգմանեաց զկտակարանս ամենայն, զխաւսեցեալս ճշմարիտ մարգարէիւք սուրբ Հոգւոյն[2], եւ հաստատեալ[3] կնքեաց երջանիկ առաքելովքն զնորոց կտակարանացն զլուսաւոր եւ զկենսատուր քարոզութիւնս նովին Հոգւով:

9 Եւ տարեալ ի գլուխ սրբոյ[4] հայրապետին Հայոց Սահակայ զգործ մեծ հոգեւոր վաստակոյն՝ կարգեցան վաղվաղակի յայնմհետէ դպրոցք հաւտին ուսմանց. բազմացան դասք գրչաց, ելեւէջս առնելով զմիմեամբք. զարդարեցան պաշտամունք սուրբ եկեղեցւոյ. յորդորեցան բազմութիւնք արանց եւ կանանց ժողովրդոց[5] ի տաւնս Փրկչին եւ ի ժողովս մարտիրոսաց: *10* Որ շահեալք[6] լի հոգեւոր աւգտիւ՝ ընթանային խնդալիցք ի հաղորդմանէ մեծի խորհրդոյն, արձակեալք յիւրաքանչիւր[7] ի տունս, մեծամեծք եւ տղայք, սաղմոսելով եւ կցորդս ասելով ընդ ամենայն տեղիս, ի հրապարակս եւ ի փողոցս եւ առտնին: *11 Պայծառացան եկեղեցիք. շուք առին վկայարանք սրբոց, միշտ ծաղկելով ի նոսա ուխտ կտակարանաց ընծայիւք. հանապազաբուխ*[8] *հոսէին վտակք յաստղացն մեկնութեանց, որք զծածուկս մարգարէից բերելով ի յայտնութիւն՝ սեղանս ամենալիցս հոգեւոր խորտկաւք դնէին առաջի ամենայն ժողովրդեանն. յորոց ճաշակեալ իմաստախնդիրն մարդոց՝ քաղցրանայ ի քիմս նոցա,* ըստ բանի սաղմոսերգինա, բանք վարդապետութեան քան զխորիսխ մեղու: *12* Եւ զի միանգամայն իսկ ասացից ըստ բանի սուրբ մարգարէին Եսայեայ, թէ Լցաւ երկիրս ամենայն Հայոց գիտութեամբ Տեառն ի հոգեւոր վտակաց[9] սուրբ հայրապետին Սահակայ, *իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս*բ: *13* Եւ շնորհիւ ամենախնամ Փրկչին

---

1 *Զ. չիք* հայոց
2 *ՏՏ.* ի սուրբ Հոգւոյն
3 *Զ.* զհաստատեալս
4 *ՏՏ.* սուրբ
5 «Թուի ժողովելոց» *(ծնթ. ԲԳտ.)*
6 *ՏՏ.* որ շահեալք
7 *ՏՏ.* իւրաքանչիւր
8 *Զ.* ընծայիւք, հանապազաբուխ
ա Հմմտ. Սաղմ. ԺԸ 11:
9 *Զ.* վաստակոց
բ Հմմտ. Ես. ԺԱ 9: